

Vršovice 1.4.2012

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, vítám vás na dnešní bohoslužbě v květnou neděli, na kterou jsme všichni pozvaní, abychom tu byli hosty Božími, naslouchali Jeho Slovu a děkovali za všechno, co dostáváme.

Píseň: 331 sl.1

Introit: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám. Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, nemohu se ztišit ani v noci. Ty jsi ten Svatý, jenž trůní obklopen chválami Izraele. A tys mi odpověděl. Kdo se bojíte Hospodina, chvalte ho! Ž 22,2-4.22b.24a

Píseň: 182

Modlitba: Pane Bože, moc Ti děkujeme, že tu smíme být. Děkujeme, že jsme se směli zastavit na konci týdne, že Ti smíme poděkovat za všechno, co jsme prožili, že smíme poprosit za odpuštění, když jsme někomu ublížili. A zvláště Ti děkujeme za Tvé Slovo. Za příběhy, které se před námi otevírají v Bibli. Vyznáváme, že jim často nerozumíme, že jsou pro nás cizí, ale o to víc se radujeme, když se pro nás rozjasní a z Tvé milosti jim porozumíme.

Děkujeme obzvláště za příběh Ježíše z Nazareta. Za všechno, co o něm svědkové napsali, co jsme se směli dozvědět. O jeho pomoci bezmocným, o jeho lásce k člověku, k dětem. I o velikonočním příběhu jeho smrti a zmrtvýchvstání.

Prosíme, buď tu dnes s námi, buď se svým lidem po celém světě, abychom tomuto příběhu porozuměli a stal se pro nás základem života. Amen.

Čtení: Mk 5,21-24.35-43

Píseň: S345

Text: Mk 5,35-36

Beránku Boží, který snímáš hřích světa, smiluj se nad námi.

Milé děti, u nás na Vysočině, když jdeme z kostela, občas jdeme i kolem takové stanice, kde se starají o nemocná, zraněná zvířátka. Stává se, že si čáp zlomí křídlo, že se popálí o elektrické vedení, že kolouška poraní kombajn při sklizni. A takové zvíře, když někdo najde, doveze je právě do této stanice, aby se tam o něj jiní lidé postarali.

A já vám teď přečtu z knížky Ludvíka Aškenázyho o tom, jak našli nemocného vrabčáka.

Našli jsme na ulici před domem vrabečka. Měl zlomené křídlo. Díval se nešťastným, vystrašeným očkem, a když jsme ho ošetřovali, poklesla mu hlavička. Jakoby umíral.

Ale neumřel - jenže příštího rána byl ještě smutnější a zplihlejší a v pohledu měl mlhavý, matný lesk smrti.

A človíček k němu ráno přišel, aby ho potěšil.

„Jak je ti, srdečko?“ povídá, „nechtěl bys cukr?“

Vrabčák nic.

„Vrabčáčku,“ pravil tedy, „pojď ptáčku, já ti změřím teplotu.“

A strkal mu pod křídla teploměr.

„Horečku nemá,“ říká, „zkusíme ještě roentgen...“

Přinesl starý fotografický aparát a to byl jako roentgen.

„Stůj, ptáčku!“ prosí, „nehýbej se!“

Potom nakreslil snímek a na tom snímku bylo veliké ptačí srdce. A chtěl léčit dál - ale to již nešlo. Taková kura by jistě nebyla prospěšná.

Měli jsme s medicínou vlastní zkušenosti - čeho je moc, všechno škodí.

Velice jsme toho vrabce litovali,, a on chřadl den ze dne a ztrácel se... A bylo to takové lidské, nevinné umírání, že jsme se probouzeli v noci celí ulekání, jestli tu ještě je.

Dokonce jsme toho ptáka odnesli do zvěrolékařského střediska.

Tam ho ošetřil nějaký doktor Benda a říká:

„Kdepak - ten nevydrží... Vždyť se mu ani nechce. To je nejhorší, když se někomu nechce bojovat.“

Tak takové to bylo s vrabčákem. Měli o něj strach, měl o něj strach i ten malý kluk a nevěděli co s tím. Já vám prozradím, jak to dopadlo, ale musíte si ještě chvíli počkat.

Píseň: S372

Ale my jsme si četli i jiný příběh. Z Bible. Namalujeme si k tomu obrázek. V našem příběhu nebyl nemocný vrabčák, ale mladá dívka. A byla vážně nemocná. Její tatínek zval různé doktory, ale nikdo neuměl poradit, nikdo neuměl pomoci. I tatínek Jairose se v noci budil se strachem, jestli je jeho dcera ještě naživu. A byl smutný, byl zoufalý. Pomůže někdo? V té době chodil po Judsku Ježíš z Nazareta. Vy si o něm vyprávíte v nedělní škole. S Kubou jste si třeba povídali, jak utišil bouři. Ještě předtím jste si povídali o tom, jak uzdravil člověka, který byl ochrnutý.

A ještě mnoha dalším lidem pomohl. To se rozumí, že se o tom doslechl i Jairo. Má jít za Ježíšem poprosit o pomoc? Má pustit Ježíše do obrazu svého života?

Jairos šel. A poprosil. Řekl, že chce, aby Ježíš vstoupil do obrazu jeho i jeho rodiny. Řekl, že je přesvědčený, že právě Ježíš může pomoci jeho dcerušce.

A Ježíš? Také šel. „Samozřejmě, pomohu!“

Ale - Jairo a Ježíš a Jairova dcera nebyli na obrázku sami. I v našich obrazech je spousta lidí. Tak je tam nakreslíme.

Ale oni něco říkají. „Ježíši, nechod k Jairovi, jeho dcera zemřela, už je to zbytečné, aby ses namáhal.“

Ježíš přesto šel a když přišel k Jairovi domů, řekl: „Neboj se, tvá dcera nezemřela, ale spí.“

A podívejte se, už zase ty ostatní na obraze volají a smějí se: „To je přece nesmysl, nám nebude nikdo nic vykládat, my víme své, Ježíš je tu zbytečný. Řekněte mu, ať jde domů.“

Ale Jairo se nesmál. A Ježíš také ne. A to bylo dobře.

Píseň: S303

Představte si, že ten vrabčák se uzdravil!

Zahráli jsme vrabčákovi píseň o klobouku ve křoví od pana Jaroslava Ježka, ale ta byla tak smutná, že se s ní nepotěšil ani vrabec ani my. Ale když jsme se tak dívali na černou hladinu gramofonové desky, jak se vlní a krouží, slyšíme najednou hlas:

„Já vím, co udělám - já ho svezu na desce! To mu přece neuškodí. A možná, že mu to udělá radost, protože ta deska může být jako kolotoč. Třeba se mu bude zdát, že letí!“

A skutečně tu věc provedl na desce s Rachmaninovým Nokturnem. Nikdo se nevzchopil k odporu - ani my, ani vrabec.

Když Nokturno dohrálo, vrabec najednou pozvedl hlavičku a lehounce, docela lehounce zacvrlikal:

„Dy dy dy dy...“

To nám děkoval.

Od toho dne velice rád cestoval na gramofonových deskách, pil vodu a křidélko se mu začalo hojit.

A představte si - ona se uzdravila i Jairova dcera. I když tomu nikdo

nevěřil, i když se smáli.

„Ježíš ji vzal za ruku a řekl: "Talitha kum," což znamená: "Děvče, pravím ti, vstaň!" Tu děvče hned vstalo a chodilo; bylo jí dvanáct let."

Víte, kdyby se ten tatínek Jairos nechal přesvědčit svým okolím, že nemá Ježíše obtěžovat, že už je všechno marné, jeho dcerka by přišla o život. Ale Jairos věřil, že Ježíš pomůže.

Milé děti, já mám na vás všechny velikou prosbu. Nenechte si namluvit, že zázraky neexistují. Nenechte si namluvit, že mají pravdu ti, kdo se raději smějí a vysmívají, než aby povzbudili druhé. Než aby druhé ujistili, že Pán Bůh je s nimi a provází je.

Pane Bože, prosíme Tě, abys nám všem - malým i velikým - zachoval důvěru v Tvé zázraky. Abychom byli jako ten malý kluk s vrabčákem, abychom byli jako Jairos. Amen.

Píseň: S346

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Ale vy, milovaní, budujte svůj život na přesvaté víře, modlete se v Duchu svatém, uchovejte se v lásce Boží a očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k věčnému životu.

Jud 1,20n

Požehnání: Sám Pán pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všemi vámi. Amen.

2Te 3,16

Píseň: 180